

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: Bc. L. Ť., narozený dne X,
bytem X,
zastoupený advokátkou JUDr. Julií Šindelářovou,
sídlem Mikulášská 455/9, 326 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 19. 3. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4 719,- Kč k rukám právního zástupce, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaná rozhodnutím č. j. X ze dne 19. 3. 2021 zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu. Důvod žádosti představovalo tvrzené zhoršení žalobcova

zdravotního stavu. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 45 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %. Žalobci tak nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž poukázal na podstatné zhoršení svého zdravotního stavu s odkazem na lékařské zprávy i na rozpory mezi závěry posudkových lékařů za období 2017-2021. Námitky žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl A (Artropatie), položku 1b (Osteoartróza, středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 20-35 %. Vzhledem k doloženým lékařským zprávám a charakteru postižení s přihlédnutím k polytopnímu postižení lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 35 %. Vzhledem k dalším zdravotním komplikacím ve vazbě na nároky žalobcovy původní profese zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 %, tzn. na konečných 45 %. Neshledal důvod hodnotit žalobcův stav vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť mu chyběl doklad o funkčně těžkém postižení dvou a více velkých/nosných kloubů nebo s těžkým postižením většiny malých kloubů rukou (zejména narušení úchopu) nebo nohou, se značným omezením pohybových schopností a celkové výkonnosti při středně těžkém zatížení a s omezením některých denních aktivit.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že se jeho zdravotní stav závažně zhoršil, pohybuje se s podstatně většími problémy, nemůže se věnovat obvyklým pracím s ohledem na stav jeho horních končetin a jeho zdravotní stav mu oproti uplynulé době nedovoluje plnohodnotně žít a pracovat. Je proto přesvědčen, že jsou zde všechny důvody pro změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Svá tvrzení žalobce podpořil poukazem na své vyšetření u revmatologa dne 28. 7. 2021, včetně příslušné lékařské zprávy coby důkazu. Revmatolog měl konstatovat těžké postižení pohybového aparátu v oblasti opakovaně operovaného hlezna vpravo, artrózy obou kolen a kyčelních kloubů, dále z lékařské zprávy má vyplývat, že se jedná o bolestivý páteřní syndrom po zlomenině prvního až třetího bederního obratle, výrazně zhoršená úchopová schopnost obou rukou pro Dupuytrenovu kontrakturu s ohnutím prstu a těžký syndrom karpálního tunelu vpravo, který je indikován k operaci.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula obsah dávkového spisu žalobce i zákonnou úpravu. Dále žalovaná uvedla, že vycházela z lékařského posudku, který se podle ní vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi významnými pro posudkový závěr. Napadené rozhodnutí se opíralo o objektivně zjištěný zdravotní stav žalobce. Poněvadž žalobce nesouhlasí s posouzením svého stavu z medicínského hlediska, navrhl žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2

soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 60 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl A, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžké postižení, s funkčně těžkým postižením dvou a více velkých/nosných kloubů nebo s těžkým postižením většiny malých kloubů rukou (zejména narušení úchopu) nebo nohou, se značným omezením pohybových schopností a celkové výkonnosti při středně těžkém zatížení, některé denní aktivity omezeny. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 40–50 %. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise zhodnotila při horní hornici i vzhledem k psychickým problémům žalobce. Kvůli neschopnosti žalobce využívat dosaženou kvalifikaci a pokračovat v předchozí výdělečné činnosti (strojvedoucí) posudková komise zvýšila danou hodnotu o deset procentních bodů, a to podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce tak činí 60 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila 25. 2. 2021, tzn. den ortopedického vyšetření. Stanovena platnost trvale, onemocnění

žalobce je chronické s tendencí k progresi.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce spojené s manipulací s těžkými břemeny. Schopen práce lehčí s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu, bez zvýšeného rizika stresu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Žalobce nebyl jednání posudkové komise přítomen. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 60 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žalobcovu žádost o změnu výše invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita druhého stupně žalobce vznikla ke dni 25. 2. 2021 a od té doby trvá**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, dále v podání ve věci samé a v jeho doplnění [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 819 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. prosince 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně